

29. Apr. 1974

FAKTA

Dato:

29. Apr. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 7 74 s. 3-7

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

VÆRKSTEDSBOG - 7-74

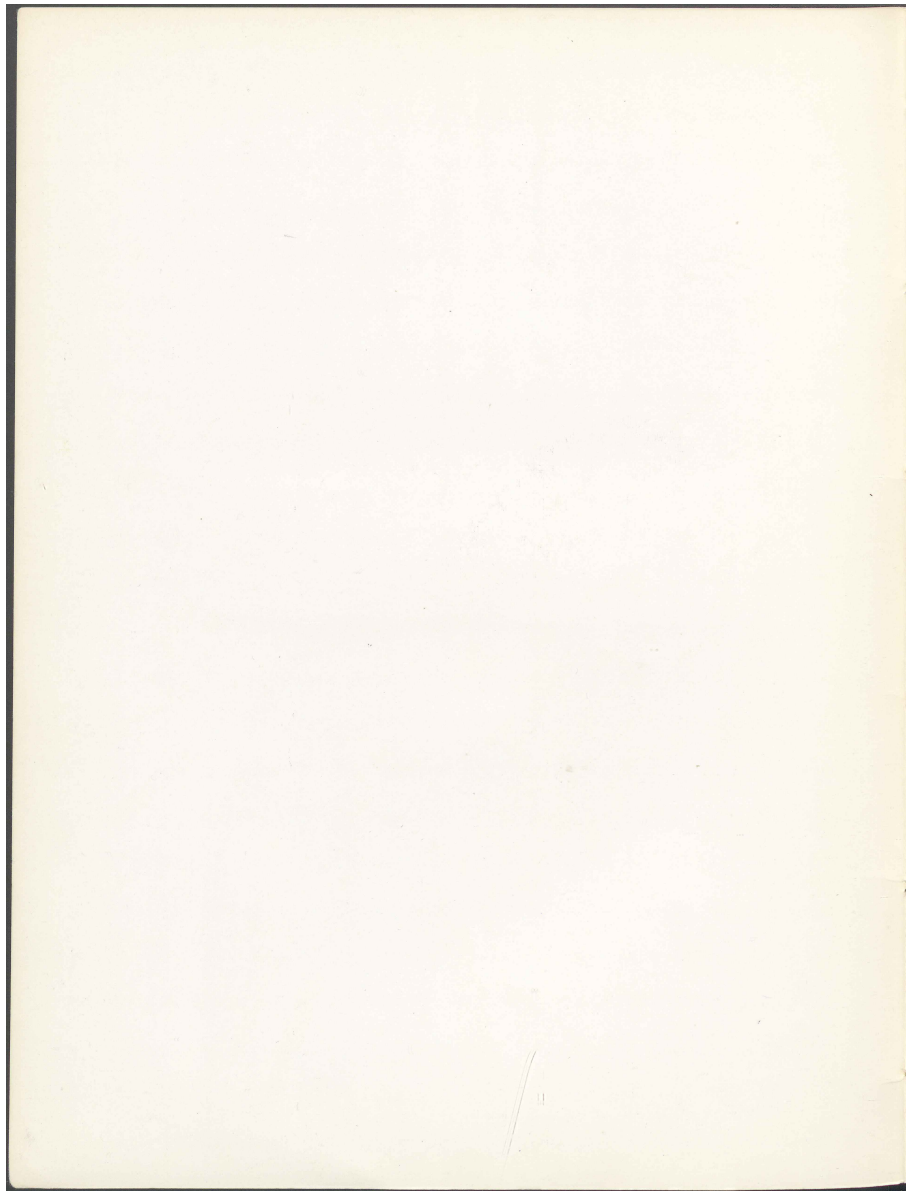

glatigny

20 pages
DESSIN

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

29-4-74.

Hvorfra kommer det at jeg har
dårlig samvittighed - ja rent ud føler mig
skidt til pas ved at lave disse model-
-objekter?
Er det fordi jeg bringer legetøj?
Kommer det til at virke for nutid?
Det er indlysende og opskriet af og båret
på en tilbragtighed for legetøj is altid
lige for børn som man har besiddet - og
der derfor repræsenterer en frygt for at
erkende det barnlige hos mig der får
mig til at modstå en us modstand?
Det er det sikkert, men ikke alene,
også en følelse af en for letvundet
Charme, noget juvenil dekorativt.
Næsten selv arbejder jeg lige så udvalgt
og indtænkt på disse modeller som på
alle andre ting - giver mig netop ikke
tilfreds med det juvenile, men er hele
tiden på vagt over for det. Måske er
der også det at disse modeller ikke
kan skjule at være legetøj, og med
dette begreb forligner man umiddelbart
noget det færdige, noget maleriet. Modelene
ligner ikke kunst - men, det de er
legetøj. Der er altså flere årsager til
min usikkerhed: at det ikke ligner
kunst - at det er legetøj (og derfor
gør min barnlighed åbenlyst) -
Det der foregår når jeg arbejder med

disse modeller er simpelt hen et B leg
som du B var barn - B stiller selvdansere
funktioner & kromotone, smil hvide - figurere -
dyrene & dreame op - maffig som B
gjøre som barn, det er en helt maffig
- usig gentagelse af barn dommens lege -
ceremonie - og ikke et kunstnerisk
arbejde. Der for kan man måske se
så den på det at ved en erkendelse
af at det er hvad der virkelig fore -
går - ved at acceptere min brønlighed
(som er der og ikke kan afvises hver
- gerne B end ville) bevæge B mig ud -
- over det kunstneriske område (i be -
- ditionel forstand) som B jo netop i
så mange år har stræbt at komme
ud af. Den modstand der sætter ind
ved således at præsenter nogle lege -
- B's objekter kunne finde på at
for at vedkendes brønligheden, vore lege
på at B i virkelig heden og modstand
mod at forlode de kunstneriske
område. Nu har B er B stadig med
- modellerne ~~inden for~~ i en vis udspækk -
- mig inden for kunstner, idet min præ -
- sentation af lege bejlet stadig foretages på
en kunstnerisk basis: farverne, formerne,
hel præsentationens struktur, men det
er alligevel sekundært i forhold til

det objekt jeg omvendt: lejetaget.
Hvorfor opgiver den formidling, at det
ikke er rigtig kunst, mig i så høj grad?
Jeg bekræfter mig af hvor morsomt jeg har
det, hvor oplyst jeg er af dette omby-
-de, hvor det jo var mig komplet
lige gyldigt om det er kunst - eller blot
leg.

Det er der altså ikke. Det kan ikke
være i forhold til mig selv for som
sagt før er jeg en stærk tilknytning til
dette arbejde - det kan være i
forhold til omverden - en henseende
til hvad "andre" mener - synes. En
ufrihed - med andre ord. Det kan
kun være fordi jeg måler dette arbejde
med alt hvad jeg ved om faktisk
og samtidig kunst - om hvordan den
skal være for at være en regner for
kunst. Det er klart i forhold til
en Fran Brunell, en Mondrian - da er
der "kun" lejetaget - man se den derne
kunsthistoriske præstilling i forhold til
mig selv, helt uden kunst, da er det
(og vil jeg for en meget væsentlig) en
bestemt af mig selv. Nogle som er
en real del af mig, men som jeg
ikke ønsker at acceptere og der for
med alle midler forsøger at destruere.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

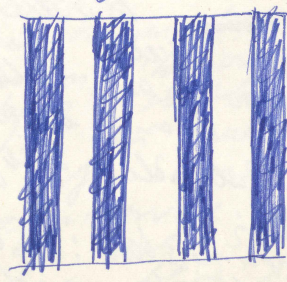
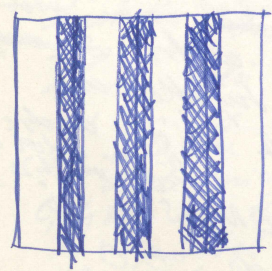
Jeg vil ikke overkende at jeg, som kunst-
ner, leg. med legteji - jeg føler det
samt en drang der overraskes i at leg
med dukker - det må han ikke
hvis han vil gi for at være en ny-
-lig drang - og jeg vil gi for at være
legteji hvis jeg vil gi for at være
en ny kunstner. I forhold til
mig selv har jeg set, i forhold til
kunst historien har jeg uret.
Man - det er jo netop denne kunst-
-historie som jeg har skildt og ~~stret~~
stret for at komme for af, og
når jeg så andelen er kommet et lille
-lille skridt væk for den for jeg
dertil som vittig hed og er parat til
at springe til bage. Hvis jeg akcepter-
at jeg leg. og kun leg. - så er jeg
jo ikke kunstner, så vil jeg som-
-tid akcepter at det jeg gør ikke
har betydning for andre end mig
selv, og hvis jeg akcepter det kan
jeg ikke ~~med~~ forvente at andre
skal interessere sig for mit arbejde
(eller min leg) og hoved af skær
jeg nu for min heder for at
blive akcepteret af andre, af om-
-verden d. v. s. kunstverden - så er

js alone - overladt til mig selv og min
nyjs med min egen accept af
mig selv - og det er det js ikke
vil. Js vil ikke stille mig selv i
den situation at js drives til at
acceptere mig selv - der for afviser js
dette arbejde som ikke vorende alvor-
-ligt, dybtindlyt, malk - for at vore
fuldt, chamerende, delerakt - det er
sikkert det altsom man - man hvad

Su?
Hvis js ikke havde denne ufri
drang i mig til at blive acceptet
af andre - af verden - ville der jo
intet - absolut intet problem
vare med at lave disse modeller,
js ville lave dem og ikke tænke
mere over det.

7-5-74

Strikstrukturens variations-
-mangfoldighed.

Struktur for-
-unders i for-
-hold til strik-
-nes placering
hvornid den lod-
-rette billedkanal
lades uben eller
buktet ved hjælp
af strikne.